

tunc cenferi, quando adest Religioſus, qui ex privilegio poteſt Parochialia exercere, & ſine eo inualidè contrahi generaliter ſtatuit: & inualidè etiam ignorantem, quando maior fidelium pars ſcit eſſe Parochum, quia lex ligat ignorantes. Quæ doctrina circa Indos videtur fallere ob eorum ordinariam inſciam & hebetudinem. Et proprium habentes Parochum non poſſe ad locum tranſire, in quo Parochus non eſt, ut ibi contrahant, declaratum à Sacra Congregatione. Indos etiam habentes proprium Parochum, abſentem tamen, non poſſe matrimonio iungi ab eo, qui illas tranſit, Parocho loci alterius eiſdem aſſignati, concludit cum Veracrucæ, P. Sancio, & P. Pellizario.

329 *Quæſt.* 227. probat Parochos in Indiis, ſicut Evangelicos Miniſtros, non petitis, ſed voluntariis tantum eleemoſynis & oblationibus vivere ex obligatione conſtringi. Sed aliud ſatis providè Regiſ eſt diſpoſitionibus conſtitutum: licet firmum ſtare debeat oblationes non ſpontaneas penitus relegandas, de quo à Nobis dictum.

Circa Appendicem *num.* 20. adducit Bullam Pauli V. de qua ibi, ut quæ viro habeat etiam modò. *Quæſt.* 98. *num.* 111.

Circa Titulum XIX. & Cap. VI.

Ubi de poteſtate Capituli circa diſpenſationes cum illegitimis.

330 **I**D quod à Nobis ibi dictum, probat *Quæſt.* 98. s. 14. Pij V. & Greg. XIII. Bullis adductis, & de Capitulo præferim loquitur *num.* 67. Et concludit omnia,

quæ circa diſpenſationes poſſunt Epifcopi, etiam poſſe Capitulum.

Eodem s. quia de diſpenſatione eſt, hæc habet. *Primò* Regulares poſſe diſpenſare cum iis, qui excommunicati receperunt Ordines, aut celebrant, Ex Innocentio IV. *Secundò* idem poſſe cum malè promotis, dummodo ſervata talis formæ extiterit, per quam Ordines recepiſſent. Quid perinde eſt ac dicere nihil ex ſubſtantialibus omiſſum. *Tertiò* idem poſſe circa alias irregularitates, in quibus ſolent Legati Sedis Apoſtolicæ diſpenſare. Et etiam in defectum talium, dummodo non ſit ex adulterio, inceſtu, aut Regularium turpitudine. *Ex eodem*, ſicut & præcedens. *Quartò*, cum Schiſmaticis & Apoſtatis à Religione, vel Clericali Ordine. *Ex eodem*. Et de Apoſtatis à Religione agit etiam s. 4. & n. 17. obſervat tales ſi ſponte venientes & abſolutos non eſſe puniendos, alioqui nullus favor iis concederetur. Addit ex Clemente VIII. *num.* 18. & 19. alia circa eoſdem, qui circa omnia diſpenſari poſſunt, & ſecluſo ſcandalo celebrare, & Sacramenta, ſi in eo animarum comperiat utilitas, miniſtrare, & per tempus aliquod in habitu reſuſumpto ſuæ Religionis extra Monaſterium degere. Locum conſeſſionis non indicat, ſed eſt in Bulla pro PP. Diſcalceatis Carmelitanis *num.* 16. Addit tandem *num.* 20. proficentem ad partes infidelium ſine licentia Generalis apoſtolicæ notam ipſo iure incurſuræ. Ex eodem *num.* 19. Sed cum hoc non ſit privilegium, ſed poena, ad Patres prædictos arctandum. Addere etiam poterat non ad omnes illos, ſed ad ſolos Italicæ Congregationis extendi. Et licentiam ſufficere Commiſſarij eiſdem, de quo *num.* citat. Cenſet ergo Auctor in favorabilibus eſſe communicationem: quod & Nos ſuprà. Ut cum eodem pariter concludamus.

FINIS.

INDEX

INDEX ADDITIONVM

AD TOMVM POSTERIOREM THESAURI INDICI. Numeri marginales hic tantum indicantur.

A			
Absolutio.		Pro navigantibus ſpecialia.	294. & 295
A heresi ut liceat pro perpetuo impeditis. 27. & ſeqq. & 291. ubi obſervatione digna.		Confefſio.	315. & 316. ubi ſpecialia.
Pro Regularibus. 125. & 290		Confirmatio Sacramentum.	
Academia.		Quando adminiſtrandum in Novo orbe.	262
An gradus per ſufficientiam dari queant, in eo diſpenſando.	143. & 144	An Epifcopus valide poſſit conſecrare olea benedictione à ſe compoſita.	263. & 264
An gradum Magiſterij ſine illa recipere ſit mortale. 144		An conſirmare Oleo Catechumenorum aut infirmorum.	Ibidem.
Actus.		Baſamum an materia neceſſaria.	Ibid.
Quando imperfectus qualiter excuſet à poenis. 204 & ſeqq.		Quæ baſami quantitas ſufficiat.	265
Angelus, Maria Verricelli.		Subſidente baſamo, an cum eo ſit valida confirmatio, & quid de ſolo oleo.	Ibid
Auctarium Additionum pro eodem, quia de Indiciſ Miſiſionibus ex profeſſo egiſt.	254. & ſeqq.	Baſamum Indicum an propriè tale, & an Pontifex in eo diſpenſarit.	Ibid
Annus.		Minor Miniſtrorum numerus in neceſſitate ſufficit. Ibid	
In Bullis pro Indiis quomodo computandi.	1. & 2	Illius adminiſtratio an ſimplici Sacerdoti committi poſſit, ſi que id vtile in Japonia, & ſimilibus.	266
Apoſtata.		Ex vi juris diuini an Epifcopus poſſit adminiſtrationem talem committere, & quid de Grecis.	267
Quid circa illos liceat ex conſeſſione Pontificia.	300	Non licere ex conſeſſione id non exprimente Adriani VI. & Urbani VIII.	268
		An ſi liceret, poſſet ad Indias Orientales extendi Adriani conſeſſio.	Ibid
B			
Baptiſmus.		Correſtio fraterna.	
Vide v. Sacramentum.		Non obligat in publicis delictis, nec ob illius defectum poteſt repelli denunciator.	105
Benedictio.		Conſtitutio.	
Ornamentorum & vaſorum ex privilegio. 24. 283 & 284		Quæ dicatur odioſa. 3. ubi an Religioſi veniant nomine Clericorum, cum vitandi dicuntur illorum percussores.	
Beneficiatus.		Conſuetudo.	
Ad ornatum Eccleſiæ tenetur. 106		Qui conſenſus Principis neceſſarius ut vim habeat. 15	
De redditibus reſpondentibus miniſteris, pro obligatione reſtitutionis. 115		D	
Bulla Cœnæ.		Decimæ.	
Excommunicatio pro venditione armorum quando incurritur. 309		De obligatione pauperum circa illas. 66. & de vno ſecundum aſſimationem.	Ibid
Vide v. Hæreſis, & v. Inquiſitio.		Diſpenſatio.	
Bullæ pro Indiis.		Ignorata an ſuffragetur pro valore actus. 88	
Vide v. Annus.		Circa votum Caſtitatis quæ cauſa ſufficiant, & quid pro Indiis. 67. & 303	
Bulla Pij V.		Circa petitionem debiti extare privilegium Religioſorum.	68
Pro Mendicantibus ut renovata. 51		Circa bigamiam. 136	
		Multa & ſpecialia circa illam pro Religioſis in Indiis ex Verricelli.	330
C		Vide verb. Irregularitas.	
Chocolata.		Donatio.	
An frangat ieiunium Eccleſiaſticum. 319		Facta ipſo mortis die à Beneficiario valida. 327	
Confefſarius.		E Eccleſiæ.	
An pro eo unica ſufficiat approbatio. 121			

INDEX ADDITIONVM.

E
 Ecclesia.
A Quo reconciliari possit. 25
 Ecclesiastici.
 Clerici Indorum prohibitorum spectatores excommunicari per Bullam Pij V. 105
 De cohabitatione faminarum, & occasione proxima. 116.
 Episcopus.
 Breue Alexandri VII. circa consecrationem, & possessionem sine Litteris Apostolicis. 70
 Notanda circa ipsum. 71. & 72
 Ex apprehensione possessionis censura incurta. 73 & seqq.
 Non posse allegari defectum presumptionis, quia haec datur cum quis contra legem scienter operatur. 75
 Penae consecratis & consecrati. 76. & seqq. ubi quid suspensio, quae est censura. 84. Et irregularitas ob violationem. Ibid.
 Sacra Congregationis Decretum validam quoad impressionem Characteris consecrationem statuentis, ut flare queat tamquam omnino certum, cum reuerat dubia sit. 85. & seqq. ubi quiddam Episcopatus iuxta plures non sit Ordo Sacramentalis.
 Pius IV. opinione probabili usus circa consecrationem sine tribus Episcopis. 87
 Dispensatio eiusdem ignorata quomodo ad effectum conferre possit. 88
 Quae coniectura voluntatis Pontificiae iniure pro talibus queat, & quod sine illa fiat valor iuxta ipsius mentem. 89. & 90
 Circa Decretum dictum depulsa malefacta narratiuacule. 91. & seqq.
 Stante valore consecrationis non ideo valida sunt omnia, quae ex Characteris positione dependent. 94 ubi illa recensentur.
 Communem errorem non suffragari intrusis, ut verum. 95. & 96.
 Quid si non praesetur iuramentum fidelitatis & obedientiae. 99. & seqq.
 Dubia excommunicatio ingressum impedit, sicut & in aliis dignitates. 102
 Quam ugens visitandi obligatio. 103
 Non peccare contra iustitiam praesens expendentes. 104
 Ad pauperes diaconos praecipue teneri. Ibid.
 Vbi & praclarum S. Thomae Villa-nouae exemplum.
 Error.
 An suffragetur intrusis, si communis. 95. & 96
 Eucharistia.
 Communio Paschalis apud Religiosos an liceat. 18
 De Communione Indorum, & qualis generaliter capacitas ad illam satis. 269
 De habentibus lucida interualla, & nonnullis alijs. 270
 De illius gestatione ad collum. 288
 Excommunicatio.
 Pueri quando illi subiaceant. 69
 Dubia impedit ingressum in Ecclesia dignitates.
 Referuata, quae in Bulla si de protegendis. 226 & seqq.
 Quomodo redeat, cum data absolutio ad aliquem effectum. 241. & seqq.
 Quomodo illam incurant fautores Hereticorum. 211 & 212.

Extrema unctio.
 A Religiosis an possit hospitibus conferri. 49
 Oleo non benedicto ab Episcopo an liceat. 123
 Quomodo supplendi defectus in administratione. 124

F
 Amiliares quinam dicantur vide v. Inquisitio, ubi & de Familiaribus Ministris.

Q
 Va dicantur Glossa Aurelianenses. 62

H
 Hispania.

R
 Regum illius rescripta pro Indijs quomodo habeant vim aesi a Pontifice emanassent. 285 & 286

I
 Indi.

A
 N excommunicationi subiaceant. 69
 Indiæ.
 An veniant regnorum Hispaniae nomine. 13
 Vide v. Priuilegium.

Indulgentia.
 Religiosos in partibus infidelium eas posse concedere, quae Episcopi. 310
 Quae pro visitantibus eorum Ecclesias, ac nonnullis alijs. 311
 Pro tendentibus ad Indias. 312

Inquisitio, Inquisitores.
 Eorum potestas etiam pro foro interno: contra quod tenent alij. 28. & 29
 Aliquam semper formam iudicalem iuxta eisdem requiri. 30. quod ibidem alij negant, ubi specialiter de Hispanis.
 An absolueri valeant Episcopi ab haeresi, & id alijs committere. 33
 Absolutionis quomodo capax excommunicatus. 34
 Beneficio Cruciatæ an valeat absolutio ab haeresi. 36. 42. & seqq. ubi specialia.
 Quid per Religiosorum priuilegia. 45. & seqq.
 Quid illi pro casibus Bullae Cæne. 48
 Munera ut prohibita S. Inquisitionis Ministris. 137
 DD. Inquisitores an queant Confessarium egerere non approbatum. Ibid.
 De illorum iniurijs, ac ipsorum Ministris, quando non intuitu Officij. 140
 Ministri puniri a S. Tribunali possunt. 141
 Quomodo in exemplis in ciuilibus. 142. & 156
 Qui gaudeant eius foro in criminalibus, & in quibus criminibus. Vbi de Sodomitis. 145
 De crimine laesæ Maiestatis. 146
 Non esse tale circa Regios Consiliarios. 147
 Quid si reus sit Ecclesiasticus, & an necessariò tradendû Curia seculari. 148. & 149
 An degradandi. 150
 Concordia nouior an cum antiquiore circa excepta crimina componenda? 151
 Pro illis discursus ut non excepta consistet. 152. & seqq. Specia-

INDEX ADDITIONVM.

Specialis casus, pro quo instituta tractatio. 157
 Familiares, qui scilicet de familia, gaudent foro Inquisitionis, maxime serui. 138. & 164
 Debent eorum expensis sustentari. Ibid
 Ex Nigris arma gestantibus argumentum. 159
 Ex dispositione alia Concordiæ circa bona, in quibus DD. Inquisitores succedunt, aliud. 160
 Eorum iurisdicctio circa familiares a Rege, ex quo & tertium argumentum. 161. De quo & 173. ubi quæd id sit dubium.
 Exemptio est contra ius, unde strictè interpretanda, ex quo & arguitur. 162
 Supremum S. I. Consilium valde in huiusmodi circumspicuum: ex quo & ratio pro casu. 163
 Seruientes non diuturni an gaudeant priuilegio. 164
 Est satis argumento ex sustentatione, & dari id, cum S. Tribunali competit administratio. Ibid. & 165
 ubi ratione beneficij arguitur.
 Quia fauorabile amphiandum. 166
 Nomen familiarium extendendum fauore S. Tribunalis, quia est fauor fidei. 168
 Etiam si contra ius commune. 175
 Ex identitate rationis validum argumentum in propositione. 167
 Pro voluntate Regiæ, & Supremi Consilij valida coniectura. 169
 Ratione pietatis stare extensionem. 170
 Stat familiaris priuilegio gaudere aliquem sine sustentatione, pro qua varia exempla. 171
 A maiori ratione non valet illatio. 172
 Quando est causa sanguinis, non committendam laico ab Ecclesiastico, ex lure habetur, & id securus in casu, de quo agitur. 177. & 178
 Sed non penitus necessarium. 179
 Ex praxi S. Tribunalis a Supremo disposita argumentum. 180. & 181
 Specialis difficultas circa illam, eò quod non extet priuilegium pro eo, sicut in causis fidei. 182
 Ex eo quod non sit proxima cooperatio ad mortem, ut philosophentur quidam. Ibid.
 Priuilegium in causis alijs ad tollendos scrupulos concessum. 183
 Non videri necessarium ut rei capitaliter Curia seculari tradantur, exemplo Sodomitarum & Laniarum. 184
 Constitutio Gregorij XV. de malefactis homicidium perpetrantibus non videri contraria. 185
 Possunt DD. Inquisitores ad torturam procedere, etiam sine speciali priuilegio. 186
 Et in homicidio aleuoso: quod quale sit explicatur. 187 & 188
 In dubio circa iurisdictionem generaliter loquendo, possunt cognoscere, ubi de sortilegio & blasphemis. Ibid.
 Etiam si non sapiant haeresim. Ibid
 Crimen laesæ Maiestatis non exceptum iuxta aliquos, sicut nec aleuosa rebellio. 188
 Specialis casus contra Bullam Pij V. si de protegendis. 187
 Bulla alia contra impediētes, & Decretales. 190 & seqq.
 Impediētes in causis etiam ad fidem non spectantibus comprehens. 190. & seqq.
 Bullam Pij V. non agere tantum de impediētibz in causa heresis. 196. & seqq.
 Perterrefactos comprehens. 203
 Imperfectio actus non excusat ad incursum poenarum

Bulle, quidquid de alijs sit iuxta communem doctrinam. 204. & seqq.
 Circa excommunicationem non est arbitrio locus, secus circa poenas alias. 207
 Ex eo quod pretendatur impediēdi conatum non fuisse ex contemptu aut odio S. Officij, non vitari poenas Bullae. 208. & seqq.
 Fautores hereticorum non incurrant excommunicationem Bullae Cæne, nisi sint eorum ut talium, quæ aliquorum est sententia, ut possit sustineri. 211 & 212
 Peculiaris diuersitas in Bulla Cæne, & Pij V. quoad poenas. 213
 Quomodo probationes in contrarium admittantur. 217 & 218
 Pro praxi notandum. 219
 Poena possunt a S. Tribunali moderari. 220. & seqq.
 Circa priuationem Beneficiorum specialis difficultas occurrunt. 223
 Observatio peculiaris de non imposto precepto circa infractionem poenarum. 224
 Nobilitas non excusat a poenis. 225
 Temperari posse probabile. 226
 Quod reus Familiaris sit aggrauat, & aliquomodo delictum extenuat. 227
 Inuat pro moderatione ampla cognatio. 228
 Quod iniusta captura iudicetur, aggrauat excessum, ob DD. Inquisitorum probatam & maturitatem, & qualiter extenuet. 229
 Ex circumstantiarum concursu rectè adhibita moderatio. 230
 Item ex actu non profus completo. 231
 Sine citatione an potuerint rei statim excommunicati denunciari. 233. & 234
 Ministri captura, cum non sunt personae viles, possunt esse rebles. 235
 Aliquando acceleratione utendum, stylo ordinario reseruo. Ibid
 Absolutionem excommunicationis Bulla dictæ esse referuatam Pontifici, quidquid nonnulli dicant. 236. & seqq.
 Potestatem a DD. Inquisitoribus impendi. 240. & seqq.
 Data ad effectum compendendi &c. quomodo redeat. 241 & seqq. ubi notanda doctrina.
 Captus resistens an Bullae poenas incurrat. 246. & seqq.
 Perterrefactio verbalis sufficit. 249. & 250
 Quid si comminationes praecesserant. 251. & 252
 Quid de mancipijs cooperantibus, & de satellitibus, cum notanda pro ipsi & famulis doctrina. 253
 Irregularis.
 An valide absoluat, sicut & suspensus. 97. & 98
 Negatur cum suspensio est cum notorio vitio intrusiois, aut simili. 100
 Irregularis an resignari possit? 135
 Ob defectum natalium ut dispensabilis. 136
 Dom. Ioan. Solorzanus.
 Cum laude propugnatus. 286
L
 Laesæ Maiestatis crimen, vide v. Inquisitio, ad num. 146. 147. & 188.